

Afgiftekantoor
1700 DILBEEK 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS
4de trimester 2006
10^e jaargang nr. 4

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

Pastoral Do Menor

Nieuwsbrief

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1
2/2788

Beste Vrienden van Freddy,

De kerstperiode is in onze westerse wereld, zowat overal het symbool gebleven van vrede en verdraagzaamheid.

“Vrede op aarde aan al diegenen die van goeden wille zijn!” is de vredesboodschap bij uitstek, die echter alleen door echte rechtvaardigheid kan geschraagd worden.

In dit opzicht dragen wij allemaal een zware verantwoordelijkheid. Kunnen wij het rechtvaardig noemen, dat hier in het noordelijke halfrond, bij manier van spreken, de rijkdom opgestapeld wordt, terwijl in het zuiden een hopeloze strijd geleverd wordt tegen armoede en ontbering?

Ook in de zogenaamde rijke landen van het zuidelijke halfrond, zoals onder meer Brazilië, is de ongelijke verdeling van het bezit de grootste oorzaak van de bitterste ellende voor miljoenen mensen. Meestal zijn het dan nog de zwaksten (vrouwen, kinderen en ouderlingen) die het zwaarst hieronder lijden.

Het straatkinderenprobleem, vooral in de oud koloniale slavenstaat Bahia, is een rechtstreeks gevolg van de eeuwenlange meedogenloze uitbuiting van mens en natuur door de heersende klasse. Ontbossing, suikerrietplantages, petroleumwinning brachten alleen maar winst aan de rijke gootgrondbezitters

Na de teloorgang van al deze uitbuitingstechnieken bleef er voor het gros van de werkenden geen andere oplossing dan te emigreren naar de nieuwe industrieën van het jongere zuiden. Vrouwen en kinderen bleven verweesd achter met alle gevolgen van dien: verpaupering, verwaarloosde jongeren, criminaliteit, repressie...

Onze Freddy is een van de velen die deze wantoestanden daadwerkelijk een halt wist toe te roepen. Zijn opvangcentrum in Alagoïnhas heeft in de afgelopen jaren vele honderden jongeren onderwijs en opvoeding verschaft. Dit alles was slechts mogelijk dank zij de hulp en steun van velen.

Hiervoor willen wij ook u van harte danken en tevens een vredige kerstmis wensen.

De redactie

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 442-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Itterbeek, 10 december 2006.

Aan alle goede vrienden van onze geliefde "Pastoral do Menor de Alagoinhas",

Het jaar 2006 is weer bijna voorbij. Alle aandacht gaat naar de kerstdagen en de Nieuwjaartijd. Daarom is dan weer het moment aangebroken om jullie onze laatste nieuwsbrief uit Alagoinhas – Bahia – Brasil voor dit jaar aan te bieden.

Zoals jullie aan de datering van deze brief kunnen merken zijn we ondertussen terug in Brazilië. Op donderdag 9 november kwamen we om 15u30 plaatselijke tijd in Salvador aan. Een hele autobus kinderen, tieners, jongeren en opvoeders, samen met enkele mensen van onze vennotenraad stonden mij hier op te wachten. Het deed echt deugd, na bijna vier maanden weg geweest te zijn, zo'n groep van een zestigtal mensen, groot en klein, terug te zien, te mogen omarmen en weerom te mogen voelen hoe graag we hier eigenlijk wel gezien worden. En dan... na nog twee uren rijden... waren we eindelijk weer terug thuis. Om ongeveer 19u kwamen we op de "Sítio" toe en daar stonden dan de anderen paraat om, ook zij, mij welkom te heten. Het was allemaal toch zó emotioneel en alles was zó vol van die menselijke en oprechte vriendschapswarmte, zodanig dat een mens met zijn geluk geen blijf weet.

Dit alles doet leven, geeft voldoening, sterkt om het zeker nooit op te geven, om... ondanks alle moeilijkheden toch te blijven voort doen en te blijven geloven dat een betere wereld mogelijk is. Want já – laat het mij toch nog maar ne keer opnieuw zeggen – erkentelijkheid en dankbaarheid bestaat zeker en vast nog altijd. Ze wordt niet altijd met woorden uitgedrukt maar zeker en vast vooral in kleine en simpele gebaren, attenties. En wie daarin nu juist de meesters zijn, dat zijn juist de arme en eenvoudige mensen... Vooral zij die het uiterst moeilijk hebben om als mens door het leven te gaan. Zij die het enorm moeilijk hebben om hun stem te laten horen. Zij die zó weinig als mens worden behandeld. Zij die steeds opnieuw het gevaar lopen in deze moderne en huidige maatschappij te worden vertrappeld of er gewoonweg worden uitgebonjourd en weggesmeten gelijk vuil.

Graag kom ik toch nog even terug op mijn "verlof" (?????) in Europa, vooral in België. Ik was er vanaf de tweede helft van jullie. Eerst en vooral nam ik een tiental dagen echt verlof. Ik was er serieus aan toe om eens echt uit te blazen, te slapen, op adem te komen en gewoonweg de energie te recupereren die op een heel laag pitje was geraakt door het vele werk, spanningen, stress, zorgen en moeilijkheden waarmee we elke dag hier worden geconfronteerd. Het was goed in deze korte tijd exclusief tijd te hebben om bij moeder te zijn. Zij ook had er echt behoefte en deugd aan.

En daarna zijn we er dan weer ingevlogen want de opdracht waarmee ik naar België en Europa was gekomen was eigenlijk onoverzichtelijk en normalerwijze onmogelijk te verwezenlijken door één enkel persoon. Ik moet hier met alle mogelijke nederigheid bekennen dat het geloof in de goede afloop van deze opdracht bij mijzelf in mijn schoenen stak. En toch... Wetend dat zovele kinderen, tieners, jongeren, opvoeders, vrienden en sympathisanten, in Brazilië, in mij al hun hoop hadden gesteld en regelmatig mij in hun gedachten droegen en baden voor de goede afloop, dat alles gaf mij ook de nodige kracht de moed niet te laten zinken en rotsvast te blijven geloven dat Hij die, langs mij om, de ware stichter en leider is van onze "Pastoral do Menor de Alagoinhas", mij

niet zou overlaten aan de willekeur van wie dan ook. Ik ging er tegen aan dank zij mijn nogal sterke geloof - ook al was het soms kleintjes – dat Zijn Voorzienigheid wel alles in goede banen zou houden en blijven leiden.

De opdracht was – omdat alle 8 grote afspraken van internationale sponsering nu eind december, deze maand dus, verlopen – proberen 320.000 Euro's (van de 400.000) bij mekaar te vinden om ons zó belangrijk werk met al onze kinderen, tieners en jongeren in risicosituatie, zowel persoonlijk als sociaal, veilig te stellen. (Van mensen en bedrijven in Brazilië hadden we al zekerheid over 80.000 voor 2007) Ja, deze enorme som stelden we voorop om ons toe te laten al onze bestaande programma's met succes verder te laten lopen en voor het welzijn van onze 720 jongens, meisjes en ook hun respectievelijke families verder borg te blijven staan. Het werden enkele vliegtrips binnen Europa, op 87 dagen reed ik bijna 15.000 km bij mekaar over meer dan 8 landen, bezocht ik ongeveer een 50-tal bedrijven, bemiddelde families, dienstclubs en verstuurde ik iets meer dan 1.000 projecten met de vraag naar financiële hulp en dit ook tot ver buiten de grenzen van ons kleine België.

Het wonder geschiedde. Op de vooravond van mijn vertrek had ik zekerheid over 255.000 Euro's, en nog sterker, 220.000 Euro's die elk jaar zullen gestort worden over een periode van vijf jaar. Nog steeds komen er positieve antwoorden binnen als resultaat van de projecten opgestuurd langs de post. Via Proma en persoonlijke bankrekening ontving ik in de maand november de som van een kleine tienduizend Euros. En, tijdens die laatste dagen in Europa, kreeg ik ook nog de fantastische verzekering van nauwe samenwerking met een formidabele gulheid aan inzet en belofte bij een grote vriend uit de Belgische voetbalwereld die nu persoonlijk, ter plaatse, belangrijke kontakten aan het leggen is (over heel Europa) met onze grote Braziliaanse voetballers in belangrijke Europese clubs. Enkelen zijn al aangezocht! Het gaat om bijvoorbeeld Ronaldinho en Edemilson (Barcelona), aan Carlos Alberto, Ronaldo en Robinho (Real Madrid), aan Dida, Cafu en Kaká (Milano), Lucio (Bayern Munchen), Diego (Werder Bremen), Edu (Mainz 05), Julio Cesar (Internationale), Gilberto Silva (Arsenal), Amauri (Palermo), Kamoute (Sevilla), Fred (Lyon), en ,Filipão Scolari,(trainer van de nationale ploeg van Portugal).

Voor de zoveelste keer moet ik weerom toegeven – en ik schrijf het heel graag - dat het een feit is dat Hij ons toch zó graag ziet en zeker onze kinderen, tieners en jongeren. Dat niemand mij nooit meer durft te beweren dat de voorzienigheid Gods een fabeltje is of een uitvinding van enkele vrome kwezels. Ik ben er nu meer dan ooit zeker van dat de vooropgestelde som zal behaald worden. En moest het dan toch zijn dat het eindresultaat iets lager blijft dan ben ik er even goed van overtuigd dat dit een teken van Hem zal zijn om ons duidelijk te maken dat er hier en daar wat aan de programma's moet worden gesleuteld. Ja, onze lieve Heer wikt en beschikt, maar zijn volk moet er voor lopen. En dat hebben we graag gedaan.

Natuurlijk was het allemaal niet zo gemakkelijk. Vele deuren werden niet geopend. Vele harten bleven gesloten. Maar ja, dat is de prijs van de menselijke vrijheid en het gevolg van de levensdynamiek. Hard was het toch wel te merken dat ik moest deel nemen aan het stigma rond het proces van mijn broer Erik. Eind oktober kwam het weer even de kop boven water steken, en... - zoals we het wel konden voorzien en ons voostellen – de nieuwsmedia vlogen er weer gelijk gieren op af. Er kwam een artikel in verschillende kranten. En ik moet eerlijk bekennen dat het allemaal mijn koude kleren niet zou hebben geraakt moesten de informaties maar gestrookt hebben met de werkelijkheid, de waarheid en niet gestaafd werden op sensatie. En dat was, ongelukkig, weer ne keer niet het geval. Toen er vermeld werd dat broer lief zijn boekje ver te buiten was gegaan bij de bank waar hij vroeger heeft gewerkt, werd er ook gezegd dat heel wat mensen daar de dupe van zijn geworden. En, zeiden de artikels, zelfs zijn familie werd benadeeld. Waar ik wel van achterover sloeg was wanneer ik, op het einde van het artikel las, dat (ik citeer): "... en zijn broer Freddy, die als pater in Brazilië straatkinderen helpt, werd voor 1,3 miljoen euro benadeeld". Hierover werd ik dan ook verschillende keren aangepakt. Ineens stelden heel wat mensen zich vragen wat ik eigenlijk wel deed met de gesponsorde gelden die ik bijeen zocht voor onze "Pastoraal". Ik neem het hen niet kwalijk, maar het was helemaal niet plezant hen te moeten overtuigen dat ik inderdaad in het verleden mijn broer eens heb geholpen met een lening van mijn

eigen spaarcentjes voor ongeveer één miljoen Belgische franken. Maar ja, deze som is dan natuurlijk wel meer dan 40 keer minder dan het vermelde bedrag in betreffend artikel! Was ik dit bedrag rijk geweest, dan had ik in dit verlov zeker zó niet hoeven te bulten. Maar goed, onze lieve Heer weet wat Hij doet. Het voornaamste is dat ik met opgeheven hoofd blijf rondlopen. In Brazilië zegt men trouwens: "Wie niet moet die beeft niet!" "Quem não deve, não teme!"

De laatste tegenslag en zeker niet de minste zware was dat de laatste weken moeder in het universitaire ziekenhuis van Jette heeft gelegen. Ze werd in spoed opgenomen. Het ging om een totale fysische en mentale inzinking. Ze ging zienderogen achteruit. Ze werd dus opgenomen, tot op het bot onderzocht, geholpen, bijgewerkt en ze kwam het, God zij gedankt, allemaal flink te boven. Ze nam in het hospitaal zelf het wijze besluit opgenomen te willen worden in een opvangtehuis met verzorging. In afwachting van een openstaande mogelijkheid verbleef ze voor een tijdje in het "Magnolia"-tehuis waar ze heel goed werd verzorgd en waar ze alles definitief te boven kwam. Ik zag ze zelfs beter worden dan dat ik haar de laatste jaren had gekend. En sinds verleden vrijdag heeft ze nu haar vaste intrek genomen in het rusthuis "De Verlosser" in Sint-Ulriks Kapelle, groot Dilbeek. Een heel schoon tehuis met een enorm schoon en groot park. Dus veel groen en veel goede lucht! Vandaag telefoneerde ze mij en ik hoorde aan haar heel enthousiaste en opgemonterde stem dat het haar echt goed gaat! En zo zijn wijzelf dan ook weer gelukkig (en ook geruster!).

Beste Lezers en lezeressen, je ziet dus dat het allemaal nogal spannend is geweest in deze laatste maanden. Het resultaat is dat ik nu, bij het ingaan van het jaarlijkse schoolverlov, 26 december, hoogdringend aan rust toe ben. Want ook hier is nog geen enkele dag rustig geweest. Daarom zal ik vanaf kerstmis een drietal weken bij de Benedictinessen in Salvador mij gaan wegsteken en daarna dan nog een week de retraite van priesterfraterniteit van Charles de Foucauld meemaken in João Pessoa in Paraiba (900km van hier weg). Dat moet mij de gelegenheid geven om zelf ook weer helemaal terug op krachten te komen. Het is meer dan noodzakelijk.

Als slot wil ik elk van jullie nu nog van harte danken voor je voortdurend meeleven met ons reilen en zeilen. Voor elkeen nog een Zalig Kerstfeest en verder nog een heel Gelukkig Nieuw Jaar 2007.

Freddy

Rode gloed over Latijns-Amerika ?

We kijken deze keer even wat verder dan de Braziliaanse neus lang is over de grenzen heen naar de andere landen van het Latijns-Amerikaanse continent. Want de politieke evolutie van het continent is natuurlijk ook van het grootste belang voor Brazilië zelf.

We kunnen niet om het feit heen dat in steeds meer landen zogenaamde linkse presidenten aan de macht zijn gekomen. Dat Lula herkozen werd in Brazilië zal wel genoegzaam bekend zijn. Op 1 januari begint hij aan zijn tweede, en bij wet laatste, ambtstermijn. Zogenaamd linkse presidenten werden verkozen in Argentinië, Bolivia, Ecuador, Chili, Uruguay, Nicaragua, en ei zo na in Mexico en Peru. En begin deze maand werd de rode Hugo Chavez herkozen tot president van Venezuela. Chavez mag zeker de meest in het oog lopende vertegenwoordiger genoemd worden van deze "rode gloed" die over Latijns-Amerika lijkt te schijnen. Lijkt te schijnen, want het gloeit niet overal even rood. Er zit duidelijk heel wat verschil tussen pakweg een Lula en een Evo Morales van Bolivia. En de in Nicaragua verkozen Daniel Ortega, die we nog kennen van de Sandinistische Revolutie in de jaren 80, heeft een ware politieke transformatie ondergaan en werd verkozen in, of dankzij?, een alliantie met extreemrechts. Het doel heiligt de middelen nogal eens in de

politiek... Ook onderling is het niet altijd peis en vree tussen de linkse presidenten. Zo bracht de Boliviaanse president Evo Morales zijn Braziliaanse ambtsgeenoot in een moeilijk parket toen hij de omvangrijke aardgas- en olievelden in zijn land nationaliseerde in een poging eindelijk de opbrengsten van deze natuurlijke rijkdom in eigen land te houden en niet meer te zien wegvloeien naar het buitenland via de multinationale bedrijven. Probleem was echter dat één van de belangrijkste ontginners van deze olie- en gasvelden de Braziliaanse staatsmaatschappij Petrobras was. De Braziliaanse bedrijfswereld en de lokale media schreeuwden moord en brand dat de nationale belangen van het land in gedrang kwamen, op deze manier Lula dwingend tot een positionering tegen zijn linkse kameraad.

Enkele nuanceringsen zijn echter wel op zijn plaats wat deze politieke evolutie betreft op het Latijns-Amerikaanse continent. Op de eerste plaats mogen we ons niet laten misleiden door onze West-Europese bril om de politieke evolutie daar te beoordelen. Latijns-Amerika is een andere cultuur dan de onze, intern trouwens ook heel verscheiden, en het zou fout zijn er dezelfde politieke stempels te plakken op evoluties en tendensen als bij ons. Ook ideologieën met dezelfde naam durven nogal eens verschillen tussen hier en ginder. Ook in Latijns-Amerika moet de vraag gesteld worden wat nog precies "links" en wat precies "rechts" is. De opdeling van de politieke wereld in deze schuifjes is wat te simplistisch in de complexe hedendaagse samenleving. Conservatief en progressief lopen veel meer door elkaar dan naast elkaar. Een ander belangrijk facet dat we niet uit het oog mogen verliezen wat Latijns-Amerika betreft, is het feit dat de meeste landen er nog niet zo lang geleden gebukt gingen onder militaire dictaturen, meestal in het zadel geholpen en ondersteund door de Verenigde Staten van Amerika. Heel wat mensen hebben familieleden zien "verdwijnen" of zien vermoorden. Velen voelden de fysieke en psychologische pijn van de dictatuur. En velen weten dat de "yankees" medeverantwoordelijk waren, de militaire dictaturen hadden niet kunnen bestaan zonder hun steun. Een discours tegen de Verenigde Staten, waar Hugo Chavez kampioen in is, slaat dan ook aan bij de meerderheid van het volk. Dat het volk in deze net zo schizofreen of hypocriet is als de Amerikanen in hun discours ter verdediging van de democratie, ontgaat de meesten. Nergens is de veramerikanisering van de maatschappij zo ver gevorderd als in Latijns-Amerika, in het ene land al wat meer dan in het andere. In hun simplistische filosofie van "wie niet met ons is, is tegen ons" wordt een anti-Amerikaanse houding in het land van Uncle Sam nogal rap als "links" of "communistisch" aanzien, iets wat nogal onkritisch wordt overgenomen door de Europese leiders en media, beiden niet echt bekend om hun moed een eigen standpunt in te nemen.

Een ander belangrijk element om die zogenaamd linkse ommezwaai in Latijns-Amerika te verklaren, is het feit dat het op drastische manier doorgevoerde neoliberale economische beleid van de jaren 80-90 van de vorige eeuw weinig heil heeft gebracht voor de grote meerderheid van het volk. Terwijl de nationale munten in vele landen artificieel sterk werden gehouden, de interessen steeds maar stegen om zo veel mogelijk speculatief buitenlands kapitaal aan te trekken en het bedrijfsleven alle vrijheid kreeg, waar vooral de buitenlandse multinationals gretig van profiteerden, zakte de meerderheid van de Latijns-Amerikanen steeds verder weg in uitzichtloze armoede. Een reactie kon niet uitblijven nadat in de meeste landen een zogenaamde politieke democratie werd ingevoerd met zogenaamd vrije verkiezingen. Heel wat mensen die vastgezet hadden tijdens de militaire dictaturen kwamen terug vrij en organiseerden zich. De dialectiek van de geschiedenis herhaalt zich steeds weer, actie leidt tot reactie.

Maar de grote vraag is natuurlijk: wat hebben deze nieuwe politieke leiders aan te bieden aan het volk, aan de verpauperde meerderheid? Welke middelen en marge hebben ze om een alternatieve politiek te voeren? Tijdens de privatiseringen van de voorbije jaren zijn heel wat belangrijke sectoren van de economie in handen gekomen van het internationale bedrijfsleven. Heel wat landen zijn afhankelijk geworden van de toevloed van buitenlands kapitaal om hun betalingsbalans in evenwicht te houden. En in de supersnelle wereld van de kapitaalbeleggers waar miljarden euro's in enkele seconden van het ene land naar het andere flitsen, kan een land dat zich wat onafhankelijk zou willen opstellen, in evenveel seconden gekraakt worden. De politieke machthebbers kunnen dus best maar zo vriendelijk mogelijk zijn voor de kapitaalbezitters. President Lula heeft deze les heel goed begrepen tijdens zijn eerste mandaat. In dit opzicht zit Hugo Chavez in een veiliger positie dankzij de enorme olievoorraden die zijn land bezit. Recente ontdekkingen van nieuwe olievoorraden zouden Venezuela zelfs op de eerste plaats brengen op wereldniveau, dus nog voor Saoedi-Arabië. Dat de grote meerderheid van de Venezolaanse bevolking nu eindelijk ook begint te delen in die enorme olieopbrengsten, hoe gering misschien dan ook, pleit in het voordeel van Chavez. Zo namen de sociale uitgaven tijdens de eerste zeven jaar Chavez-bewind toe met 93%. Natuurlijk zeggen zo'n cijfers weinig of niks, en moeten we kijken naar hoe het geld besteed wordt en wie er beter van wordt. Feit is in elk geval dat heel wat armen momenteel toegang hebben tot gratis gezondheidszorg dankzij de inzet van de Cubaanse dokters. Daar kan Brazilië met zijn grotendeels geprivatiseerd en commercieel uitgebate gezondheidssysteem nog iets van leren. Er sterven in Brazilië nog te veel mensen aan gemakkelijk te bestrijden kwalen en ziektes omdat ze gewoon het geld niet hebben om een dokter en medicijnen te betalen. Hoe je de recente evolutie in Latijns-Amerika ook wil noemen, rode zondvloed, socialistisch reveil of links populisme, feit is wel dat er hoop waart door het continent, vooral bij de man en vrouw in de straat. En hoop doet leven, geeft kracht. Mensen beginnen bewuster te worden van hun rechten als volwaardig burger, soms vergeten ze wel eens de plichten die daarmee samenhangen, maar dat is niet in Latijns-Amerika alleen...

Enkel zo kunnen de mensen daar beginnen timmeren aan een betere toekomst voor hen en de komende generaties. Maar er zullen nog heel wat heilige huisjes moeten sneuvelen op deze weg naar emancipatie van de grote meerderheid van het volk, zowel op economisch, politiek, sociaal als filosofisch en religieus vlak. En dit niet alleen in Latijns-Amerika of in de zogenaamde "Derde Wereld", maar ook in de zogenaamde rijke landen.

Guy De Nocker
December 2006

De redactie wenst u van harte
een vreedevol Kerstfeest
en een voorspoedig en gezond nieuw jaar!

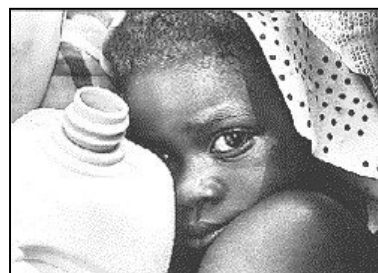
2007

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening: **000-0173311-69**
van PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel, met volgende vermelding:

PR 63.70.82 Fr. Goven / Braz.

Indien het jaarlijks totaal van je giften minstens **30 euro** (*) bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

*(*)Deze 30 euro kost u dank zij het fiscaal attest in werkelijkheid slechts zo'n 15 euro (ongeveer 600 BEF).
Houd hiermee rekening wanneer je het bedrag dat je écht wil delen gaat bepalen!*

DAN K JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Website : <http://users.skynet.be/nbpastoral/>
Nieuwsbrief per e-mail ? Schrijf je in!
(en help ons zo druk- en verzendingskosten te besparen)
Stuur een mail naar nbpastoral@skynet.be
met vermelding 'nieuwsbrief pastoral'.

Het afdrukken van de nieuwsbrief werd gesponsord door de firma

comkreet
communicatiebureau

een bedrijf van de E-SO nv. groep

Lange Leemstraat 372 – 2018 Antwerpen

Tel. 03 201 93 10 – info@comkreet.be - www.comkreet.be

Verkoop, installatie en onderhoud van hard- & software, netwerken en beveiliging

Marketing advies, grafische communicatie en webdesign